

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

4. maj 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-238/21	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> EU-Kommissionens statsstøttegodkendelse af den danske og svenske stats rekapitalisering af SAS.</p> <p><u>Påstande:</u> Kommissionens afgørelse af 17. august 2020 om statsstøtte SA.57543 – Danmark og statsstøtte SA.58342 – Sverige – covid-19: Rekapitalisering af SAS AB 1 annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Finansministeriet Kammeradvokaten	Dom	10.05.23
C-470/21	<p>La Quadrature du Net e.a.</p> <p><u>Emne:</u></p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Er civilstandsoplysninger i form af oplysninger om en IP-adresse blandt de trafik- eller lokaliseringsdata, der principielt skal gøres til genstand for en forudgående kontrol ved en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet på brugerne, herunder deres kontaktoplysninger, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en administrativ myndighed skal indsamle disse data om de pågældende brugeres IP-adresse uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende ønskes det oplyst, om direktiv [2002/58] – i betragtning af den lave følsomhed af data, der vedrører den civile identitet [på brugerne], af den omstændighed, at disse data alene kan indsamles med henblik på at forhindre tilsidesættelser af forpligtelser, der i national ret er præcist, indskrænkende og udtømmende defineret, og af den omstændighed, at en systematisk kontrol af adgangen til data om hver enkelt bruger foretaget af en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, der træffer bindende afgørelser, vil skade opfyldelsen af den samfundsopgave, der er overdraget den uafhængige administrative myndighed, der er befojet til at</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Forsvarsministeriet	MF	15-16.05.23

	foretage denne indsamling – er til hinder for, at denne kontrol foretages i overensstemmelse med hensigtsmæssige retningslinjer, såsom en automatisk kontrol, i givet fald under tilsyn af en intern enhed i det pågældende organ, hvis embedsmænd, der foretager indsamlingen, er uafhængige og upartiske?			
C-167/22	Kommission mod Danmark (max 25 timers parkering) <u>Emne:</u> <u>Påstande:</u> - Det fastslås, at Kongeriget Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den frie udveksling af transporttydelser som fastsat i artikel 1, 8 og 9 i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1072/2009 ved at begrænse den maksimale parkeringsvarighed på statsejede rastepladser langs motorvejssnettet i Danmark til 25 timer. - Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Beskæftigelsesministeriet	MF	25.05.23
C-249/22	GIS <u>Emne:</u> <u>Spørgsmål:</u> 1) Under hensyntagen til den primærretlige bestemmelse i artikel 151, stk. 1, sammenholdt med bilag XV, del IX, nr. 2), litra h), første afsnit, andet led, i akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Unionen (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 336), skal et vederlag som den østrigske ORF-programafgift, som det offentlige radio- og fjernsynsforetagende selv fastsætter til brug for finansiering af sin drift, da anses som et vederlag som omhandlet i artikel 2, sammenholdt med artikel 378, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal da den deri nævnte ORF-programafgift tillige anses som et vederlag som omhandlet i direktiv 2006/112/EF, for så vidt som personer, der ganske vist anvender en radiomodtager i en bygning, som ORF leverer sine programmer til via en jordbaseret løsning, men som ikke kan modtage disse programmer fra ORF, da de ikke er i besiddelse af det nødvendige modtagemodul, er forpligtet til at betale dette vederlag?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	25.05.23
C-368/22	Danish Fluid System Technologies (forelagt af Vestre Landsret) <u>Emne:</u> Hvorvidt bestemte 'rorfittings' skal tariferes som muffe med toldsats på 0% eller som andre varer med gevind med toldsats på 3,7%. <u>Spørgsmål:</u> Skal underposition 7307 22 10 i Den Kombinerede Nomenklatur i Den Fælles Toldtarif, som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif fortolkes således, at den omfatter varer som de i hovedsagen omhandlede varer?"	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Dom	25.05.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-102/21	Bastion Holding m.fl. mod Kommissionen	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	10.05.23
C-817/21	Inspectia Judiciara <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, beslutning 2006/928 (om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption) samt de garantier for uafhængighed og upartiskhed, som kræves efter EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken retsinspektatets chefsinspektør kan udstede administrative retsakter af regulerende karakter (trinlavere end en lov) og/eller af individuel karakter, hvormed denne selvstændigt bestemmer organiseringen af retsinspektatets institutionelle ramme for udvælgelse af retsinspektører og evalueringen af disses arbejde,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	11.05.23

	<p>gennemførelsen af inspektionsaktiviteterne samt udnævnelsen af den assisterende chefsinspektør, såfremt disse personer i henhold til den relevante organiske lov er de eneste, som har beføjelse til at gennemføre, godkende eller anfægte foranstaltninger bestående i disciplinære undersøgelser af chefspektøren?</p>				
C-33/22	<p>Österreichische Datenschutzbehörde Spørgsmål: [1.] Er aktiviteter udøvet af en undersøgelseskommission, der er nedsat af en medlemsstats parlament i forbindelse med udøvelsen af dets beføjelser til at kontrollere den udøvende magt, uafhængigt af undersøgelsens genstand omfattet af EU-rettens anvendelsesområde som omhandlet i artikel 16, stk. 2, første punktum, TEUF, således at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse – databeskyttelsesforordningen) finder anvendelse på en medlemsstats parlamentariske undersøgelseskommissions behandling af personoplysninger? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: 2. Er aktiviteter udøvet af en undersøgelseskommission, der er nedsat af en medlemsstats parlament i forbindelse med udøvelsen af dets beføjelser til at kontrollere den udøvende magt, og hvis undersøgelsesgenstand er en politimæssig efterretningstjenestes aktiviteter, og dermed aktiviteter vedrørende statens sikkerhed som omhandlet i 16. betragtning til den generelle forordning om databeskyttelse, omfattet af undtagelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 2, litra a)? Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: 3. Såfremt en medlemsstat – som i den foreliggende sag – kun har etableret en enkelt tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 51, stk. 1, fremgår dennes kompetence til at behandle klager som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 77, stk. 1, sammenholdt med databeskyttelsesforordningens artikel 55, stk. 1, da allerede direkte af den generelle forordning om databeskyttelse?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	11.05.23
C-66/22	<p>Infraestruturas de Portugal et Futrifer Indústrias Ferroviárias Spørgsmål: I. Er den udelukkelsesgrund, der er fastsat i artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU, et område, der er forbeholdt den ordregivende myndighed at træffe afgørelse om? II. Kan en national lovgiver fuldt ud erstatte den afgørelse, som en ordregivende myndighed skal træffe i henhold til artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU, med en generel afgørelse (med virkningerne af en afgørelse) fra konkurrencemyndigheden om at pålægge en tillægssanktion i form af et forbud mod at deltage i offentlige udbudsprocedurer i en vis periode, som er truffet i forbindelse med pålæggelsen af en bøde for overtrædelse af konkurrencereglerne? III. Skal en ordregivende myndigheds afgørelse vedrørende en økonomisk aktørs »pålidelighed« for så vidt angår overholdelsen (eller den manglende overholdelse) af konkurrencereglerne uden for rammerne af den konkrete udbudsprocedure forstås som nødvendigheden af at foretage en begrundet vurdering af den økonomiske aktørs relative egnethed, som udgør et konkret udtryk for retten til god forvaltning i henhold til artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? IV. Kan den løsning, der er vedtaget i portugisisk ret ved artikel 55, stk. 1, litra f), i Código dos Contratos Públicos (lov om offentlige kontrakter), hvorefter udelukkelse af en økonomisk aktør fra en udbudsprocedure på grundlag af en overtrædelse af konkurrencereglerne, der er begået uden for rammerne af den konkrete udbudsprocedure, beror på den afgørelse, som konkurrencemyndigheden træffer i forbindelse med anvendelsen af en tillægssanktion i form af et forbud mod at indgå kontrakter i en procedure, hvor det er konkurrencemyndigheden selv, der i denne forbindelse vurderer, om de truffne korrigerende foranstaltninger er hensigtsmæssige, anses for at være i overensstemmelse med EU-retten og navnlig med artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU? V. Er den løsning, der er vedtaget i portugisisk ret ved artikel 70, stk. 2, litra g), i Código dos Contratos Públicos (lov om offentlige kontrakter), og som begrænser muligheden for at udelukke et tilbud som følge af tungtvejende indikationer for handlinger, aftaler, adfærd eller oplysninger, der kan fordreje konkurrencereglerne, til den konkrete udbudsprocedure, hvor denne adfærd konstateres,</p>	Erhvervsministeriet Energistyrelsen	O-sag	GA	11.05.23

	ligeledes i overensstemmelse med EU-retten og navnlig med artikel 57, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU?				
C-155/22	Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld Spørgsmål: Skal EU-retten fortolkes således, at den er forenelig med en national bestemmelse, som tillader den strafferetligt ansvarlige i en transportvirksomhed at overdrage sit ansvar for alvorlige overtrædelser af fællesskabsbestemmelser vedrørende chaufførernes køre- og hviletider til en fysisk person ved en fælles aftale, hvis denne overdragelse bevirker, at den i forordning (EF) nr. 1071/2009 fastsatte prøvelse af opfyldelsen af vandelskravet ikke foretages, idet denne ifølge de nationale bestemmelser kun er fastsat i tilfælde af, at den overdragende strafferetligt ansvarlige pålægges en sanktion?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Transportministeriet	O-sag	Dom	11.05.23
C-201/22	Telia Finland Spørgsmål: 1. Sigtet der med hensyn til licensaftaleorganisationer, som kollektivt forvalter intellektuelle ejendomsrettigheder, med beføjelsen til at anlægge sag for at forsvare disse rettigheder, som forudsættes af søgsmålskompetencen på grundlag af artikel 4, litra c), i direktiv 2004/48, udelukkende til den almindelige partsevne i retssager, eller kræves der dermed en ret til i eget navn at anlægge sag for at forsvare de omhandlede rettigheder, som udtrykkeligt er anerkendt i den nationale lovgivning? 2. Skal udtrykket »direkte interesse i at forsvare rettighederne tilhørende de rettighedsindehavere, som den repræsenterer« ved fortolkningen beroende på artikel 4, litra c), i direktiv 2004/48 fortolkes ensartet i alle medlemsstater, når det drejer sig om retten for en forvaltningsorganisation som omhandlet i artikel 3, litra a), i direktiv 2014/26/EU til i eget navn at anlægge sag vedrørende krænkelse af ophavsretten, hvis (i) det drejer sig om anvendelser af værker, for hvilke en organisation som licensaftaleorganisation som omhandlet i Tekijänoikeuslaki (lov om ophavsret) er berettiget til at tildele licensaftaler, som gør det muligt for licenstagere også at anvende værker af ophavsmænd i denne branche, som ikke har givet organisationen fuldmagt til at forvalte deres rettigheder (ii) det drejer sig om anvendelser af værker, for hvilke ophavsmændene ved kontrakt eller fuldmagt har givet organisationen bemyndigelse til at forvalte deres rettigheder, uden at ophavsrettighederne er blevet overdraget til organisationen? [Org. s. 15] 3. Såfremt det lægges til grund, at organisationen som licensaftaleorganisation har en direkte interesse og søgsmålskompetence til at anlægge sag i eget navn: Hvilken betydning har det ved bedømmelsen af søgsmålskompetencen eventuelt i lyset af artikel 17 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at organisationen som licensaftaleorganisation også repræsenterer ophavsmænd, som ikke har bemyndiget den til at forvalte deres rettigheder, og at organisationens ret til at anlægge sag for at forsvare disse ophavsmænds rettigheder ikke er reguleret ved lov?	Udenrigsministeriet Kulturministeriet	F-sag	GA	11.05.23
C-278/22	ANTERA Spørgsmål: 1. Er operationel leasing og/eller langtidsludlejning af biler omfattet af direktiv 2006/123/EF (Tjenesteydelsesdirektivet), som angivet i Håndbog i Gennemførelsen af Tjenesteydelsesdirektivet eller »servicedirektivet« af 13. marts 2008 udstedt af Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser? Skal en person, der udøver virksomhed med operationel leasing (men ikke finansiel leasing) og/eller langtidsludlejning af biler, betragtes som et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013? 2. Hvis første led i det første spørgsmål skal besvares bekræftende og det andet led benægtende, er indrømmelsen af bemyndigelsen til Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (det kroatisk tilsynsagentur for finansielle tjenesteydelser) (HANFA) til at føre tilsyn med leveringen af operationelle leasingtjenester og/eller langtidsludlejning af biler i henhold til artikel 6, stk. 1, i lov om leasing, og til at stille yderligere krav til og fastsætte yderligere begrænsninger for erhvervsdrivende, der udøver en sådan virksomhed, forenelig med artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammenholdt med artikel 9-13 i direktiv 2006/123/EF? 3. Skal artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 9-13, i direktiv 2006/123/EF, under	Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	11.05.23

	<p>omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor et moderselskab i en medlemsstat gennem et datterselskab har til hensigt at levere tjenesteydelser i en anden medlemsstat af samme type, som det leverer i den oprindelige medlemsstat, fortolkes således, at en national lov (lov om leasing) kan pålægge datterselskabet yderligere krav og begrænsninger og dermed gøre det vanskeligt eller mindre attraktivt at udøve den pågældende virksomhed?</p>				
C-156/22 – C-158/22	<p>TAP Portugal m.fl. Spørgsmål: Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der foreligger en usædvanlig omstændighed i denne bestemmelses forstand, hvis en flyvning fra en lufthavn uden for det transporterende luftfartsselskabs base aflyses, fordi et besætningsmedlem på denne flyvning (her andenpiloten), som har bestået de foreskrevne regelmæssige lægelige undersøgelser uden begrænsninger, kort før flyvningens påbegyndelse pludselig, og uden at det kunne have været forudset af luftfartsselskabet, dør eller bliver så syg, at vedkommende ikke er i stand til at gennemføre flyvningen?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	11.05.23
C-626/21	<p>Funke Spørgsmål: Skal - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, EFT 2002, L 11, s. 4, som ændret ved forordning (EF) nr. 765/2008, EUT 2008, L 218, s. 30, og forordning (EF) nr. 596/2009, EUT 2009, L 188, s. 14 (herefter »direktiv 2001/95/EF«), navnlig artikel 12 i dette direktiv og bilag II hertil, - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, EUT 2008, L 218, s. 30 (herefter »forordning nr. 765/2008«), navnlig forordningens artikel 20 og 22, samt - Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/417 af 8. november 2018 om retningslinjer for forvaltningen af EU-systemet for hurtig udveksling af oplysninger (RAPEX), jf. artikel 12 i direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed, og det tilknyttede meddelelssystem, EUT 2019, L 73, s. 121 (herefter »RAPEX-retningslinjerne«), fortolkes således, 1. at der af disse bestemmelser umiddelbart følger en ret for en erhvervsdrivende til at supplere en RAPEX-meddelelse? 2. at Europa-Kommissionen (Kommissionen) har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning? eller 3. at myndigheden i den pågældende medlemsstat har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning? (Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende) 4. at retsbeskyttelsen ved (nationale) domstole i forbindelse med en sådan afgørelse er tilstrækkelig, når den ikke indrømmes enhver erhvervsdrivende, men kun den erhvervsdrivende, der er berørt af den (obligatoriske) foranstaltning, i forbindelse med den (obligatoriske) foranstaltning, der træffes af myndigheden?</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	17.05.23
C-84/22	<p>Right to Know Spørgsmål: (1) Skal referater fra formelle møder i en medlemsstats udøvende magt, hvorregeringsmedlemmer er forpligtet til at give møde og handle som en kollektivmyndighed, med henblik på anmodning om adgang til miljøoplysninger indeholdt i disse referater, betragtes som »interne meddelelser« eller som offentligmyndighedens »sagsbehandling«, som omhandlet henholdsvis i artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 4, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og omophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF? (2) Rækker princippet om retskraft (som drøftet i Köbler, sag C-224/01, ECLI:EU:C:2003:513 og efterfølgende retspraksis) ud over domskonklusionen itidligere domme, således at det derudover omfatter konklusioner angående defaktiske omstændigheder eller retlige spørgsmål, der er behandlet i den tidligeredom? Med andre ord, er princippet om retskraft begrænset til tilfælde, hvoradgangen til søgsmål er afskåret (cause of action estoppel), eller omfatter det ligeledes tilfælde, hvor anbringender er afskåret (issue estoppel)?</p>	Transportministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	17.05.23

	<p>(3) I verserende sager mellem parter angående manglende overholdelse af direktiv 2003/4/EF med hensyn til en bestemt anmodning om miljøoplysninger, hvor en sagsøger/informationssøgende har fået medhold i, at en beslutning skal annulleres og visse klagepunkter, der er baseret på EU-retten, blev tiltrådt, mens andre blev forkastet, udelukker EU-retten, og i særdeleshed effektivitetsprincippet, en national bestemmelse om princippet om retskraft, der er baseret på afskærelse af anbringender (issue estoppel), hvorefter de nationale domstole i nye sager angående en senere afgørelse vedrørende den samme anmodning skal afvise et søgsmål fra en sådan sagsøger/informationssøgende, hvorved den nævnte senere afgørelse – hvori der henvises til EU-retten i klagepunkter, der tidligere blev forkastet, men ikke konkret appelleret – anfægtes?</p> <p>(4) Ændres besvarelsen af det tredje spørgsmål af, at: (i) der ikke blev indgivet anmodning til Domstolen; og (ii) ingen af parterne har gjort den relevant praksis fra Domstolen gældende for den nationale ret?</p>				
C-97/22	<p>DC Spørgsmål: Skal artikel 14, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (herefter: »direktiv 2011/83/EU«) fortolkes således, at bestemmelsen i tilfælde af, at ordregiveren i en byggekontrakt først fortryder sin viljeserklæring om at indgå en byggekontrakt, som er indgået uden for fast forretningssted, efter at den erhvervsdrivende har foretaget (hele) sin levering, også udelukker ethvert krav om erstatning eller kompensation til den erhvervsdrivende, når erstatningsbetingelserne i henhold til bestemmelserne om retsvirkningerne af udøvelsen af en fortrydelsesret ganske vist ikke er opfyldt, men ordregiveren i kraft af den erhvervsdrivendes byggevedtælgelser har fået en formuegevinst, dvs. er blevet beriget?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	17.05.23
T-2/21	<p>Emmentaler Switzerland mod EUIPO (EMMENTALER) Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	24.05.23
C-575/21	<p>WertInvest Hotelbetrieb Sagen vedrører: 1. Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EUT 2012, L 26, s. 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014, EUT 2014, L 124, s. 1, (herefter »direktiv 2011/92«) til hinder for en national lovgivning, hvorefter gennemførelsen af en miljøkonsekvensvurdering af »Städtebauvorhaben« (»anlægsarbejder i byzoner«) både er betinget af, at der nås tærskelværdier for omfanget af det anvendte areal på mindst 15 ha og et bruttoetageareal på mere end 150 000 m², og at der er tale om et anlægsarbejde til samlet, multifunktionel bebyggelse, i hvert fald med beboelses- og erhvervsbyggeri, herunder de adgangsveje, der er planlagt med henblik herpå, og forsyningsinstitutioner, hvis opland går ud over anlægsarbejdernes område? Har det i denne forbindelse betydning, at den nationale lovgivning fastsætter særlige betingelser for</p> <ul style="list-style-type: none"> – fritids- eller forlystelsesparker, sportsstadioner eller golfbaner (fra et vist anvendt areal eller fra et vist antal parkeringspladser) – industri- eller erhvervsparker (fra et vist anvendt areal) – indkøbscentre (fra et vist anvendt areal eller fra et vist antal parkeringspladser) – indlogeringsfaciliteter, såsom hoteller eller feriebyer, og accessoriske anlæg (fra et vist antal senge eller fra et vist anvendt areal, begrænset til området uden for lukkede beboelsesområder) – offentligt tilgængelige parkeringsarealer eller parkeringsgarager (fra et vist antal parkeringspladser) <p>M.fl.</p>	Miljøministeriet Til orientering: Energistyrelsen	F-sag	Dom	25.05.23
C-667/21	<p>Krankenversicherung Nordrhein Spørgsmål: 1. Skal artikel 9, stk. 2, litra h), i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse, herefter »databeskyttelsesforordningen«) fortolkes således, at en sygekasses medicinske tjeneste ikke må behandle sin arbejdstagers</p>	Miljøministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	25.05.23

	<p>helbredsoplysninger, som er en betingelse for vurderingen af den pågældende arbejdstagers erhvervsevne?</p> <p>2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende med den konsekvens, at en undtagelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h), fra det i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, fastsatte forbud mod behandling af helbredsoplysninger kommer i betragtning: Skal der i et tilfælde som det foreliggende ud over de i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 3, fastsatte bestemmelser også tages hensyn til andre databeskyttelsesretlige bestemmelser, og i givet fald hvilke?</p> <p>3. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende med den konsekvens, at en undtagelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra h), fra det i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, fastsatte forbud mod behandling af helbredsoplysninger kommer i betragtning: Afhænger lovligheden af behandlingen af helbredsoplysninger i et tilfælde som det foreliggende desuden af, at mindst en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, er opfyldt?</p> <p>4. Har databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, special- eller generalpræventiv karakter, og skal der tages hensyn til dette ved fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, som den dataansvarlige henholdsvis databehandleren pålægges at erstatte på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1?</p> <p>5. Afhænger fastsættelsen af størrelsen af den immaterielle skade, der skal erstattes på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, af graden af den dataansvarliges henholdsvis databehandlerens skyld? Må der navnlig tages hensyn til en ikke foreliggende eller ringe skyld hos den dataansvarlige henholdsvis databehandleren til fordel for denne?</p>				
C-750/21 P	<p>Pilatus Bank mod ECB <u>Påstande:</u> Den appellerede kendelse ophæves. Det fastslås, at ECB's afgørelse af 21. december 2018, hvorved det over for appellanten erklæredes, at ECB ikke længere var kompetent til at sikre sit direkte tilsyn med appellanten og træffe foranstaltninger vedrørende denne, er ugyldig i henhold til artikel 264 TEUF. For så vidt som Domstolen ikke kan træffe afgørelse om sagens realitet, hjemvises sagen til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annulationssøgsmålet. ECB tilpligtes at betale appellansens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med appelsagen.</p>	Finanstilsynet	O-sag	GA	25.05.23
C-8/22	<p>Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 14, [stk. 4, litra b,)] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse fortolkes således, at denne bestemmelse foreskriver, at det er godtgjort, at der foreligger en fare for samfundet, alene med den begrundelse, at den person, der har flygtningestatus, er idømt straf ved en endelig dom for en alvorlig lovovertrædelse, eller skal den fortolkes således, at den omstændighed, at denne person er idømt straf ved en endelig dom for en alvorlig lovovertrædelse, ikke i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre, at der foreligger en fare for samfundet? 2. Såfremt idømmelsen af en straf ved en endelig dom for en alvorlig lovovertrædelse ikke i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre, at der foreligger en fare for samfundet, skal artikel 14, [stk. 4, litra] b), i direktiv 2011/95/EU da fortolkes således, at denne bestemmelse kræver, at medlemsstaten godtgør, at appellanten efter sin dom fortsat udgør en fare for samfundet? Skal medlemsstaten godtgøre, at denne fare er reel og umiddelbar, eller er det tilstrækkeligt, at der findes en potentiel fare? Skal artikel 14, [stk. 4, litra] b), i direktiv 2011/95/EU, alene eller sammenholdt med proportionalitetsprincippet, fortolkes således, at denne bestemmelse kun tillader fratagelse af flygtningestatus, hvis denne fratagelse er forholdsmæssig, og den fare, som personen med flygtningestatus udgør, er tilstrækkeligt alvorlig til at begrunde denne fratagelse. 3. Såfremt medlemsstaten ikke skal godtgøre, at appellanten efter dommen fortsat udgør en fare for samfundet, og at denne fare er reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig til at begrunde fratagelsen af flygtningestatus, skal artikel 14, [stk. 4, litra] b), i direktiv 2011/95/EU da fortolkes således, at denne bestemmelse indebærer,</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	25.05.23

	at truslen mod samfundet i princippet er godtgjort ved den omstændighed, at personen med flygtningestatus er blevet idømt straf ved en endelig dom for en alvorlig lovovertrædelse, men at denne kan godtgøre, at han ikke eller ikke længere udgør en sådan trussel?				
C-114/22	<p>Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal bestemmelser i artikel 167, artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1 med senere ændringer) samt neutralitetsprincippet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 88, stk. 3a, nr. 4, litra c, i Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (lov af 11.3.2004 om afgift på varer og tjenesteydelser) (Dz.U. af 2011, nr. 177, position 1154 med senere ændringer), hvorefter den afgiftspligtige person fratages retten til at fratække den indgående moms på grundlag af en erhvervelse (af varer), som anses for at være en proformatransaktion i de nationale civilretlige reglers forstand, uanset om det er konstateret, om transaktionens tilsigtede retsvirkning var at opnå en afgiftsfordel, hvis tilkendelse ville være i strid med et eller flere formål med direktivet, og hvorvidt denne afgiftsfordel var hovedformålet med den gennemførte aftalemæssige løsning?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	25.05.23
C-141/22	<p>TLL The Longevity Labs</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1.) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. iv), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at »boghvedekimmel med højt spermidinindhold« udgør en ny fødevarer, hvis kun boghvedekimmel med et ikke forhøjet spermidinindhold før den 15. maj 1997 i nævneværdigt omfang blev anvendt til konsum i Unionen eller derefter har en anvendelsehistorie som sikker fødevarer, uafhængigt af, hvordan spermidinen kommer ind i boghvedekimmet?</p> <p>2.) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer fortolkes således, at begrebet fremstillingsproces til fødevarer fremstilling også omfatter processer i primærproduktionen?</p> <p>3.) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende for spørgsmålet om, hvorvidt en fremstillingsproces er ny som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), nr. vii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2015 om nye fødevarer, om selve fremstillingsprocessen ikke tidligere er blevet anvendt til nogen fødevarer, eller om den ikke er blevet anvendt til den fødevarer, som skal vurderes?</p> <p>4.) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er spiring af boghvedefrø i en spermidinholdig næringsopløsning en proces, der hører til primærproduktionen vedrørende en plante, og som de fødevareretlige bestemmelser, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, ikke finder anvendelse på, da planten ikke er en fødevarer, før den høstes [artikel 2, litra c), i forordning (EF) nr. 178/2002]?</p> <p>5.) Gør det en forskel, om næringsopløsningen indeholder naturligt eller syntetisk spermidin?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	25.05.23